

Zaļi un laimīgi

- Čau!
- O, čau! Sen neesi dzirdēts. Kā tad iet pa ārzemēm?
- Tīri labi. Sāku jau pierast, drīz būs gads, kopš strādāju šeit. Un kā jums?
- Nekas, kā saka, “cīnāties”. Nomācošs tas sērgas laiks, nevar čupoties, apmeklēt pasākumus, kas sagādā prieku – pats jau zini.
- Jā, mums te vēl striktāki ierobežojumi. Lai sevi uzmundrinātu, vienkārši jāsameklē mazi ikdienas prieki, kas pašam sagādā gandarījumu. Man, piemēram, palīdz apziņa, ka esi izdarījis ko labu planētai, kļuvis “zaļāks”.
- Un viņi dzīvoja zaļi un laimīgi... Nu, klāj vaļā, ko esi izdomājis.
- Piemēram, transports. Mēs gribam tikt vaļā no vienas mašīnas, jo abas mūsējās ir rijīgi dīzeļi, un videi tas par labu nenāk. Bērni var braukt uz skolu ar autobusu, mēs paši ar riteņiem – pie viena uzturētu sevi formā.
- Nezinu, man tas laikam nederētu, darbs pārāk tālu, turklāt tagad gandrīz visu var izdarīt attālināti. Cik tev ir līdz darbam?
- Patālu, kādi 16 kilometri, ar parasto velosipēdu mīties turp un atpakaļ būtu pārāk grūti. Bet nesen draugi iedeva pamēģināt elektrisko – cita lieta! Nospied pogu, un motors piepalīdz tikt augšā kalnā. Turklāt valsts piesviež glītu naudiņu, ja pērc jaunu velo. Arī sabiedriskais transports jau vairāk nekā gadu ir par velti, pat vilcieni. Savukārt akcīzes nodokli degvielai paaugstināja. Varbūt tiešām ir vērts darīt to, uz ko valsts mūs mudina, – dzīvot veselīgāk un saudzēt dabu.
- Nezinu, reizēm liekas, ka mudina gan, bet, lai patiešām varētu dzīvot zaļāk – visi priekšnosacījumi nemaz nav izpildīti. Kaut vai tie paši atkritumi. Reizēm nolaižas rokas: kāpēc vienu plastmasas veidu var pārstrādāt, bet pārējos nevar? Un kāpēc vispār ļauj pārdot tādu plastmasu, kas nav pārstrādājama?
- Ja nevar īsti saprast, es aizvedu uz pārstrādes centru tepat kaimiņu ciemā, tur var nodot visu. Es tagad ļoti piedomāju, izmest vai kaut kur izmantot. Nupat no diviem veciem āra galdiem uztaisīju vienu. Pašam ļoti patika padarboties ar rokām, un vēl apziņa, ka esi ko labu planētai izdarījis...
- Man sirdi silda lietas, kas taustāmi atspoguļojas maciņā, piemēram, ja ūdeni vai elektrību var ietaupīt. Elektroapgādes uzņēmums piedāvā saules paneļus uz jumta ierīkot, droši vien ir vērts, ilgtermiņā atmaksāsies.
- Jā, iespēju patiesībā ir daudz, vajag tikai gribēt.
- Klausies, man jābeidz, bet paldies tev par idejām. Līdz citai reizei, jā?
- Labi. Varbūt pat klātienē.
- Jā. Uz sadzirdēšanos!